

ELŐFIZESÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra . 60 fillér
3 óra . 1.80 fill.

Vidéken:

1 óra 1 kor. 20 fillér

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Deák Ferencz-u. 18. sz.,

hová minden levele-

zés és egyéb küldé-

mény czimzendő.

Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

A villam világitásról.

Városunkban egyik legellen-szenvesebb és leghánytorgatottabb tárgy a közvilágítás ügye. Hónapok óta folyik a harc sajtóban, szakosztályokban és egyebütt avval a célzattal, hogy a világítás ügye elintéztessék, de üres beszédnél, személyeskedésig menő egér-béka harenál többet nem tapasztalhattunk.

Mi most nem a világítás milyenségéről, nem a concessio meg- vagy meg nem adásáról szólnak, hanem kötelességünk rámutatni a polgárság általános szükségleteire, a világítás ügyei- nek helyes megoldására.

A városok világítási ügye évek sora óta rendkívül jövedelmező üzletet képez. A városok fejlődése, az ipar emelkedése, a forgalom nagyobbodása mindmeggannyi tényező arra, hogy a részvényesek zsebe alaposan megteljen. Bizonyítják ezt a világítási vállalatok rohamosan emelkedő részvényei és a folyton emelkedő osztalék.

A társaságok nyereszkeedésre alapítottak s ez okból vajmi keveset törődnek a lakosság érdekeivel, sőt gyakran szerződésileg elvállalt kötelezettségeiket is elhanyagolják.

Megtörtént ez a légszesz világítási társaságnál, de meg fog ez történni egy villanyvilágítást produkáló társaságnál is, melyért pedig most oly sokan lelkesednek.

A világítás ügye pedig felette fontos. A hosszú lejárátú privilegiumok megakadályozzák a világítás terén mutatkozó újabb vívmányok kihasználását és ez által állandó hátramaradással járnak. A társaságok osztalékait a polgárok fizetik, kik pedig adóval amugy is túl vannak terhelve.

E szempontok vezérelték a nyugati államok városait, midőn egymás után szabadítják meg magukat a társaságok zsarolásai alól s városi kezelésbe veszik a világítási vállalatokat.

A köz tulajdonában könnyen

valósíttatnak meg a szükséges és helyes reformok; a polgárság befolyása e kérdésekre állandósítottatik és megmaradt a polgárságnak azon tetemes összeg, melyet most odaajándékoznak a különböző világítási társaságoknak.

A polgárság vitális érdekét képezi tehát, hogy a világítás ügyével városunkban is a modern felfogás szerint bánjunk.

Álláspontunk az, hogy a most lejáráó szerződést a város a gázgyárral *ne újítsa meg*, sem újabb concessiot és privilegiumot ne adjon, még villanyvilágítási társaságnak sem, hanem törekedjék arra, hogy a polgárság jól felfogott érdekében vegye városi gondozás alá az eddig árván maradt világítási ügyet, kezelje ez ügyet maga a város és szüntesse meg a jelenlegi abnormális viszonyokat, melyek minden nyereszkeedésre alapított társaságnál fennfognak maradni. A világítási ügy kezelésénél a jelenlegi fizetési aránynál nagy megtakarítások eszközölhetők, melyek kulturális czélokra fordíthatók. Legyen végre világosság a világítási ügynél.

Milyen függetlenségi ön?

— Alkalmi glosszák. —

„A választások közelednek: egy keleti expressz gyorsaságával.“ Ezt az összetett mondatot körülbelül tíz-huszezerszer irták le mostanság vezércikkében megőszült publicisták csakugy, mint szerény, kopott kabátos riporterek. Hogy tényleg közeledik az országos heje-huja, — mert mi lenne más a mandátumvadász, — azt legesalhatatlanabban bizonyítják a vadkörtefa termékenységével szaporodó zászlógyár reklámok, melyek nagyban és kicsinyben kínálnak lobogókat és szeretett képviselő jelöltünk jól sikerült makart képével ellátott kokárdákat. Egyszóval nyugodtan alhatunk, — őszkor már bizonyosan lobogni fognak a kortestollak.

De izgató kíváncsisággal kérjük, hogy mi fog történni Kolozsvárt. A szabadelvű párt sorsa nem nyugtalanít. Ők, illetve embereik *dolgoznak*. Hegedüs Sándor balesetbiztosította magát a kolozsvári főbb vasuti hivatalnokok protekcziójánál tömeges előléptetésével. Feilitzsch báró pedig szorgalmasan látogatja a kommunális üléseket és azt mondják, hogy lebilincselő nyájassággal tud kezdet fogni azokkal, akik voks birtokosok.

De mit csinálnak a függetlenségi? Semmit. És miért nem? Mert nem tudják, hogy ők tulajdonképpen *milyen* függetlenségi. Nem tudják, hogy Bartha Miklós előtt emeljenek kalapot, vagy Kossuth Ferenczhez intőzzenek üdvözlő táviratot; Polónyi Géza után süvitse- nek, vagy Ugron Gábor zab- ügyét jelentsék ki rágalomnak.

Vagyis olyanok, mint Holofernes 5 perccel azután, hogy Judit a sátrába lépett: *fejtel- nek*. Nem tudják, hogy melyik *elraktár* czimére váltsanak kölcsönző bárczát. Tépelődnek, kutatnak, hatféle árnyalatu pártgyűlésen szerepelnek, mint jelenlolvoltak, — és emésztli őket a kétely:

Melyiket szeressem?

Melyiket szeressem?

Egyszóval operettbeli emberek, a kik tétlenül várják, hogy Széll Kálmán kolozsvári csatlósai, hogy puhítják a liberális mag számára a talajt. Kérdezd meg egyikőjüket:

— Milyen függetlenségi ön?

Ő így fog válaszolni:

— Ah! uram, tiz aranyat adok önnek, ha megtanít rá...

*

Ez nem tréfa, hanem valóság. Megirtuk pedig azért, hogy ébredjenek a kolozsvári ellenzékiek öntudatra s ne tévelygjenek, hanem haladjanak egy csapáson. *Szervezkedjenek*.

Titokzatos öngyilkosság.

Kolozsvár, május 7.

— Saját tudósítónktól. —

A kolozsvári rendőrségnek péntek óta egy titokzatos öngyilkossa van, kiről méltán el lehet kérdeni: „vajh ki ő és merre van hazája.“ A szerencsétlenül járt fiatal embert még a múlt héten péntek éjjel, a 2 számú bérkocsiban szíven levő találták s azóta napról-napra növekszik alakja körül a titokzatosság, melyet a rendőri nyomozás sem tudott eloszlatni.

Elnevezték *Golga* Józsefnek, kiderítették róla, hogy kereskedősegéd, tegnapelőtt pedig akadt egy kolozsvári virslis, aki égre földre esküdözött, hogy az öngyilkos fiatal ember debreczeni illetőségű, hol anyjának nagyforgalmu fűszer üzlete van. Végül, hogy a szenzáció se maradjon kielégítetlenül, hasábos és alczimes czimekben tárgyalták szerelmi kalandjait, majd ráduplázták újabb részletekkel, míg végre tegnap reggel kiderült, hogy a szerencsétlen embertől tulajdonképpen senki sem tud semmit.

A rendőrség sürgöny váltásainak eredménye az lett, hogy a debreczeni hatóság nem ismerte el magáénak az immár jobblétre szenderült, de még mindig eltemetetlen fiatal embert, ki mostan mindenkől kiközösítve megüvegesedett szemekkel fekszik a törvényszék orvostani intézet bonczoló asztalán. Nevét is, melyet közszükségből a nem valami romantikusnak nevezhető *Golga* Józsefnek kereszteltek el, vissza kell származtatni, miután az utolsó percekben az is kiderült, hogy a *Golga* József költött név, mely egy vizióban élő fővirslisnek a lázas agyában züllemlett meg.

Mindez természetesen kevés vigasztalásul szolgálhat a szerencsétlen végű fiatal embernek, aki ugy költözött el az életről a maga tizenhét esztendejével, mint azok a végleg elkeseredett és meghasonlott emberek, kik

Réti Sándornál

Deák Ferencz-utca 4 sz.

1 Honi készítésű férfi öltöny 8 frt.

Réti Sándornál

Deák Ferencz-utca 4 sz.

1 Honi készítésű felöltő 10 frt.

Telefon 471

Réti Sándornál

Deák Ferencz-utca 4 sz.

1 Honi készítésű nadrág 2 frt.

Réti Sándornál

Deák Ferencz-utca 4 sz.

1 Honi készítésű fiu öltöny 2 frt 50 kr.

Telefon 471

Réti Sándornál

Deák Ferencz-utca 4 sz.

1 méter honi kelme 2 frt 50 kr.

Réti Sándornál

Deák Ferencz-utca 4 sz.

1 öltöny mérték szerint elkészítve 16 frt.

Telefon 471

az öngyilkosságban az étellel és az emberi társadalommal való végleges leszámolást keresik. — Temetése öt napi huza-vona után valószínűleg ma délután fog megtörténni s itt elő áll majd az a nem mindennapi eset, hogy a pap, ha ugyan lesz pap, aki eltemesse, nem fogja tudni, hogy ki a halott és hogy milyen a vallása.

A rendőrség a nyomozást még mindig folytatja, de aligha fog eredményt elérni. Tegnap délelőtt fénykép felvételt készítettek az öngyilkos fiatal emberről, hogy ha idővel majd találkozik valaki, aki anyjának, testvérének, rokonának vagy barátjának vallja magát, megmutathassák, hogy milyen megdöbbentően szomorúan nézett ki a szerencsétlen ember, mikor az életet — magától eldobta.

A vak koldus ezresei.

2800 koronás lopás.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, május 6.

Melyik kolozsvári ember nem ismerné azt a hatalmas termetű, széles vállu, vak koldust, a ki reggelenként házról-házra jár, s délutánoként rendes *stand*-ja ott van az Egyetem- és Farkas-utcák összeszőgellésénél: a katolikus gimnázium sarkán. — Nagy bagaria eszima van a lábán, kopottas, de tiszta ruhát visel, s a kezében tartja a világtalanok tradícionális segítő társát: egy nagy kampós botot, a melynek révén csodálatos biztossággal kopog végig az utcák gránit-koczkáin, meg aszfaltján.

Nos, ez a vak koldus, — a kinek talán mindnyájunk hullatott egy-két krajczárt a kalapjába, ha ránk szólt, — *gazdagabb*, mint akárhány olyan, a ki lakkcipőt visel és naphosszat a kávéházak tükörablakai mögül mutatja csikos selyemharisnyáját.

A vak koldusnak ezt a titkát, — mely mintha csak valami füzetes regény rejtelseiből lenne kilopva, — egy, a rendőrségi inspekciós könyvbe legutóbb bejegyzett adat leplezte le. Itt ugyanis ez van írva:

A Munkás-utcában lakó Brázda Pál jelenti, hogy két asszony — kikkel közös háztartást vezetett — meglopta, s aztán megszöktek. Az egyik nő: Nagy Zsuzsa 1200, — míg a másik: Nagy Ferenczné 1600 koronáját vitte el. Összesen tehát 2800 koronától fosztották meg aképp, hogy a szobájában levő, lakattal lezárt ládát, — melyben pénzt tartani szokta, — feltörték.

Ez a Brázda Pál pedig a *vak koldus*. Addig-addig gyűjtögette a szerény kis filléreket, míg tekintélyes mennyiségű koronákká lettek. Szép sorjába egymásra rakva esillogtak a ládában, — egy-egy tizes, vagy ötvenes bankó szakította csak meg az egyhanguságot, — és ime most elrabolták őket hűtlen asszonyok. De valószínű, hogy visszakerülnek régi otthonukba, mert a rendőrség már nyomában van a két tolvajnak.

Hanem Brázda Pál azért most sem szegény ember. *Van neki még két háza...*

Falusi kislány — Kolozsvárt

— május 7.

Kiss Juliska egy apahidai jó módú gazda ember leánya, Kolozsvárt szolgált a télen, mint szobalány Juliskának jó nevelése volt, csinos is volt, gazdája megszerette s alig egy hónappal szolgálataba lépte után már „finom” szobalány volt s a „belső” teendőket végezte. Elkezdett ugynevezett „kisasszony ruhákat” hordani s majd elrepült a rá aggatott sok czifránbnál — czifrább pántlikától.

Juliskának tetszett ez az életmód: kevés dolog, czifra ruha és sok apró-cseprő ajándék a „ténstur”-tól jó magavisetéért. De nem tetszett ez az öregeknek. Ők nem akartak „dámát” nevelni leányukból s épen ezért szurta szörnyen szemüket leányuk tunikás szoknyája.

Nem is hagyták ott szolgálatában, hanem a mint kitelt az ideje — elvitték haza.

Juliska nem sokáig maradt otthon. Azt mondta elmegy rokonai látogatására a szomszéd faluba s nem is ment többé vissza. Hire kezdte járni, beöltötte magát a Szamosba, de az öregek nem hitték, hanem bejöttek Kolozsvárra „dámás leányuk” nyomát keresni.

Régi gazdája semmit sem tudott felőle. Bebarlangolták tehát a várost. Egy kávéházban harsogó zene szólt és sok nép hullámozott benne fel s alá. Amint ott bámulva hallgatták a szép zenét, egyszerre megpillantották Juliskát.

Ott sétált az uri nép között egy öregebb dáma kíséretében. De minő volt a lány. Csupa csipke, csupa selyem, egész uri dáma. Még kalap is volt a fején.

Az öregek utána siettek. Juliska elakart előlük menekülni. Egy mellék ajtón a szabadba sietett kíséreléssel. Az uton azonban utolérték s most egy szomorú családi jelenet következett, minek az lett a vége, hogy Juliskát az öreg hölgy minden ellenvetése s fenyegetőzése dacára elvitték haza.

Kérdés, meddig marad otthon? Olyan ez a puczesos ruha, meg ez a dámás élet, hogy a ki egy-

szerhozzászokott, nem tudja többé elhagyni. Nem szabadulhat tőle szegény Juliska!

Állandó gépkiallítás.

Kolozsvár, május 6.

Első pillanatra nem is látszik oly nagy horderejűnek és üdvösnek a czél, a melyet az erdélyi gazdasági egyelet szolgál az állatkiallítás területén rendezett állandó gépkiallításával. Eltekintve attól, hogy alkalmas ad a gazdának gépeit olcsóbban beszerezni, mint a províziókban utazó ügynököktől, de meg is óvja egyuttal, hogy holmi silány és obskurus gyáraktól szerezzen be értéktelen gépeket.

Köztudomású az, hogy egy rossz eséplőgárnitúra képes egy kisebbszerű gazdát teljesen tönkretenni, mert egy ilyen garnitúrának ára bizony 8—10.000 koronát is kitesz.

Tokaji László titkárá az érdem, hogy a kiállítás létesült. Egybegyűjtve hazánk legjobb gazdasági gépeket és felszereléseket készítő gyárait s a külföld azon gyárait, a melyek oly dolgokat produkálnak, melyeket minálunk még nem készítenek.

A kiállítás legújabb érdekessége a Kuncz és Társa Weisskircheni czég által kiállított szél-motor, mely minden gazdaságban előforduló kisebb motorikus erő kifejtésére alkalmas, nevezetesen darálás, szecskaavágás vízfelszivására stb.

Mint értesülünk nevezett czég most Kolozsvárt is szándékozik egy gyárat létesíteni circa fél millió forint alaptőkével.

H I R E K.

A villanyvilágítás ügye. Hosszu idő óta képezi a városi polgárság és a törvényhatósági bizottsági tagok között állandó megbeszélés tárgyát a villanyvilágítás ügye, melynek pro és kontra egyaránt akadtak heves szószóloi. A város tudvalevőleg egy javaslatot dolgoztatott ki Fekete Béla tanácsossal, melyről kiderült, hogy nem sokat ér s a reáfordított munka teljesen kárba veszett. A szakbizottsági tárgyalások alapjául a megejtett szavazás eredményében nem is ezt a javaslatot, hanem a Merza Lajos-félet fogadták el, melynek praktikusabb voltát maga a tanács is kénytelen volt elismerni. Ámde ezzel az intermezzóval még korántsem mondható a kérdés elintézettnek. Holnapután délután 3 órákor rendkívüli közgyűlésben fogja Kolozsvár város törvényhatósága a villanyvilágítás ügyét tárgyalni s remélhetőleg véglegesen határoz a villamos-erő behozatala iránt.

Hogy a mi álláspontunk ebben a kérdésbe milyen természetű, ezt lapunk mai vezércikkében mondjuk el annak reményében, hogy a holnaputáni közgyűlésen nem fog az általunk javasolt eszme viszhang nélkül maradni.

A kir. tábla jubileuma. Vasárnap volt tíz éve annak, hogy a Kolozsvárt felállított királyi tábla Berczelly Jenő táblai elnök vezetése mellett működését megkezdte. Ezt a nevezetes napot a kir. tábla szép ünnepélyvel örököltette meg, melyen színhelye a kir. tábla tanácskozó terme volt. Pont 11 órákor vette kezdetét a díszgyűlés, melynek Fekete Gábor elnök, Gyárfás László főügyész és Lázár Aurél főügyész-helyettes mellett a kir. tábla összes tagjai részt vettek. A jubileumi évforduló jelentőségét Fekete Gábor elnök méltatta magos szárnyalású beszédében. Végül indítványozta, hogy Plósz Sándor igazságügyminiszternek, Szilágyi Dezső volt miniszternek és Berczelly Jenőnek, a kolozsvári tábla első elnökének üdvözlő táviratot küldjenek. Az ünnepély végeztével Fekete Gábor elnöknel délután 6 óráig tartó diszebed volt, melyen harminezeten vettek részt.

Kolozsvári polgárok kegyelele.

Május hó 12-én fogják a budapesti kerepesi temetőben Irányi Dániel siremlékét leleplezni. Eből az alkalomból a kolozsvári polgárság körében gyűjtést indítottak meg az Irányi Dániel sirjára helyezendő koszoru költségeire. A gyűjtés eredményével járt s tegnapi már el is készült a koszoru, melynek két hatalmas szalagján ez a felírás olvasható:

— *A függetlenség és demokratikus szabadelvűség törhetetlen bajnokának — Kolozsvár független polgárai.*

A Szépművészeti Társaságról. Alig másfél évvel ezelőtt megalakították nagy lelkesedéssel a Kolozsvári Szépművészeti Társaságot, mely mostan, mint értesülünk, a városi tanács szűkeblűsége és kicsinyeskedő magatartása következtében a legnagyobb zavarokkal küzdök. A Szépművészeti Társaság ugyanis még hónapokkal ezelőtt kérést adott be a tanácshoz a koresolya-téri pavillon emeleti termének felső világitással való ellátása érdekében. A négy-öt ezer koronára terjedő átalakítási költségeket természetesen a Szépművészeti Társaság viselte volna, csak hogy a városi tanács az engedély megadását mindegyre halogatta, míg végre a kérdés felett egyszerűen napirendre tért. Most tehát úgy áll a dolog, hogy a sétatéri koresolya-pavillon hónapokon keresztül használatlanul és üresen áll s a város még sem akarja lehetővé tenni, hogy

Savó és mindenemű ásványvíz kura a közönség rendelkezésére áll.

A sétatéri kioszkban hetenként ötször katona és cigányzene.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, hogy a

s é t a t é r i k i o s z k

Május hó elsején megnyilt. — Havi előfizetések elfogadtatnak. — Pontos kiszolgálásról gondoskodik és a nagyérdemű közönség szíves pártfogását kéri

Gárdonyi Imre és Társa.

Hideg ételek és hűsítő italok minden időben kaphatók.

az engedély révén, mely semmi anyagi áldozatába nem kerül, egy ilyen fontos kulturális cél előmozdításáért. A Szépművészeti Társaság ez ügyben pár nap múlva értekezletet fog tartani, mikor majd elhatározzák, hogy minő újabb lépéseket tegyenek az engedély megnyerése érdekében. A városi tanács magatartása mindenestre érthetetlen, mikor egy kulturális cél előmozdításáról van szó, mely a maga kihatásában, anyagi és erkölcsi következményeiben szintén van olyan fontos és jelentőséges dolog, mint a korcsolyázás istápolása, mely végtére is sem nem közérdekű, sem nem kulturális ügy.

Kolozsvári hírlapok könyvei. Két kolozsvári hírlapíró könyve fogja közelebből a sajtót elhagyni. Az egyik könyv szerzője Bányai Elemér, ki „*Liszz nyai Kálmán élete*” című tanulmányával a bölcselet doktori oklevél elnyerésére pályázik. A másik könyvet „*Versék*” cím alatt br. Horváth Emil, a „Magyar Polgár” tehetséges munkatársa írta. Az előbbi könyv e hó folyamán, az utóbbi pedig pár nap múlva fog megjelenni.

Öngyilkossági kísérlet. G. Mariska, egy Petőfi-utcai házmeesternek 16 éves leánya tegnap ebéd után öngyilkossági kísérletet követett el. Hozzátartozóinak már néhány nap óta feltűnt levertsége és kérdezték is tőle többször szomorúságának okát. Mindazonáltal senki sem gondolt arra, hogy a leány el akarja magát emészteni. Tegnap ebéd után lement a szép Mariska a pinchébe, hol balkezének ereit felvágta. Vérvesszés következtében elalált s ily állapotban lelt reá testvére. ki őt nyugtalanul kereste már mindenfelé. A rémült sikoltozásra összefutottak a házbeliék és az ott lakó Cs. J. joghallgató is odasietett. ki hamarosan értesítette a mentőket. A gyorsan kivonult mentők bekötötték a leány sebeit, és megállították a vérzést. Az ijedségen kívül egyéb komolyabb baja nem esett. A szomszédok az öngyilkosság kísérletének okául reménytelen szerelmet emlegetnek. A rebesgetés onnan ered, hogy újabban a szerelmes leányok már nem vonulnak kolostorba, hanem lehetőleg veszélytelen öngyilkossági kísérleteket követnek el.

Gazdász majális. Fényes majális rendez 24-én a kolozsvári gazdasági tanintézet ifjusága a kioszk dísztermében. Védnökök: gr. Beldi Akos főispán, Haller Károly nyug. egyet. tanár, Szabó József főrend. tag, az erdélyi G. E. elnöke, br. Bornemissza János szolnok-dobokai főispán, K. Vörös Sándor, a magyaróvári gazd. akad. igazgató és Szentkirályi Akos. A rendezőbizottság elnöke Balla György.

A színház Toldi Miklósa. A kolozsvári színház udvarán tegnaptól kezdve mozgalmas élet uralkodik. A kassirozott mozsárgyukkal és papondeklből készült királyi trónusokkal bera-

kott udvar, akárcsak a görög palestrák, — a sulydobás, távugrás, sulyemelés és egyéb testerősítő sportnemeknek a találkozó helyévé lett. Miklósi Gyula, a színház vasgyurója. kit a leg-erősebb kolozsvári embernek tartanak, tegnap óta egészen átalakult. A kelléktár nyolez és tiz fontos vasgolyóival csak egy dobázott, mintha a föld alá akarná temetni az amugy is om-ladó félben levő színházat. Tudni kell ugyanis, hogy e hó 21-én lesz Kolozsvárt az atletikai verseny, melyen Miklósi Gyula is részt fog venni. Így kerülnek hát kapcsolatba a nyolez és tiz fontos vasgolyók az ő személyével. A színház udvarán nagy érdeklődést idézett elő a hatalmas erejű Miklósi vasdobálása és a próba végeztével egyenként tűntek elő a korus férfi tagjai, majd a többi tagok, hogy a sulydobás terén való jelességeiket bemutassák. A nemes erőlködés azonban eredménytelen maradt, mert Miklósi sugó, mint az Illosvai „hét tollas bohtu” Toldi Miklósa, a tiz és tizenöt fontos golyókat olyan hatalmas erővel dobálta, hogy a versenyzők három-négy méter távolságra maradtak tőle. A legnagyobb rekord, mit Miklósi a sulydobásban elért tizenegy méter volt, a mi még a legviharedzettebb atlétának is becsületére válnék. Kápolnai János, a színház könnyed tollu, népszerű kommuniké szerkesztője meg is jegyezte, hogy közelebb-ről egy költői kommunikét fog szentelni a színház Toldi Miklósának dicsőségére.

Egy női zöldszinü (ridicule) kézitáska elveszett a sétaterén ma délután 4—5 óra között. A becsületés megtaláló felkértek, hogy illő jutalom ellenében adja át a vármegyeház portásánál.

Színház és Művészet.

Színházi műsor:

Kedd:	Modell
Szerda:	Modell
Csütörtök:	A bor (bérletszűnet)
Péntek:	A bor
Szombat:	Modell
Vasárnap:	A vadgalamb.

*

Ocskay brigadéros. A színházi szenzációknak is meg van a maguk tragikuma, akárcsak a jó nevelésű drámai hősöknek. A dolgok természetes rendje, hogy az erő legyőzi a gyöngét, a nagy szenzáció a kisebbet, a legnagyobb pedig mind a kettőt. A színházi élet jelenlegi állásában elvitázhatatlanul a „Modell” áll még mindig páratlanul, mint a mi kicsinyes viszonyaink között legmagosabb rendű színházi ká-zus. „Ocskay brigadéros”-nak ilyenformán már csak a mérsékelt zűfoltású és szolid néző-terekig terjed a hatása, habár az előadás egyike a legjobbak-

nak és legkiválóbbaknak, mit e nemben egy vidéki színpad produkálhat. Nem is a kifogás keresés célzatával, hanem a historiai hitelesség kedvéért jegyezzük fel, hogy Molnár László, ki Ocskay brigadéroszt reprezentálja, sokféle előnyös kvalitásai mellett, hibásan intonálja az Ocskay karakterét, melyből csak egy vonást, az imponáló férfiaságot tudja kiemelni, míg a kalandor Ocskay szilaj, nyers és primitív jelleméből már csak igen keveset képes kihozni. — Minden jelenetében ott látjuk az imponáló férfit, kinek erőteljes kitöréseiben az indulatnak elég változatos skálája nyilatkozik meg, de egyéniségéből, mely alapján véve epikus jellegű, hiányzik a tűz, a szenvedély és rugalmasság. A Molnár László Ocskay brigadéros a koturnusos alak, kiből épen az hiányzik, a mi a kurucz kor emberének jellemében a legszembeötlőbb vonás: a primitívség. Ellenben ott, a hol az individualis színek helyett típus képet kell bemutatni, azokban a jelenetekben nagystilű a Molnár játéka. A megjelenése már magában véve imponáló. A Rákóczi udvarában, majd az ostábla jelenetnél, végül a labancz táborban s hogy még egyet említsünk, az első felvonásbeli tárogató jelenet után való játékában színészi kiválóságai mellett nagyfokú intelligenciát revelál. Hatása főképp az első, harmadik és negyedik felvonásban volt, mikor több ízben megtapsolták. Szentgyörgyi István és Gyöngyös kivül feltűntek még Hahnel Aranka, Kassai, Papp Miska és egy kisebb szerepben Heltai Nándor. A Gabányi testvérek közül az egyik, ki az udvaroncot adta, egy-két momentumban ügyesnek látszott, ellenben a gróf Königsseg ábrázolója még a legszerényebb nívón is jóval alul maradt. (m.)

*

A bor. Gárdonyi új darabja foglalkoztatja most a színház személyzetét. A rendkívül érdekes és poétikus darabból Megyeri igazgató rendezése mellett naponként tartanak próbákat. — A bor bemutatója esütörtökön lesz.

Táviratok.

Országgyűlés.

Budapest, máj. 6. éjjel 10 óra. Az összeférhetlenségi javaslati bizottság ma nyújtotta be a képviselőháznak az incompatibilitási törvényjavaslatot.

Budapest, május 6. éjjel 10 óra. Az országgyűlési szabad- elvű párt kedd este ülést tart a pártkörben a delegációba választandó képviselők kijelölése végett.

A burok győzelme.

Budapest, május 6. éjjel 11 óra. A burok e hó 3-án Babington angol tábornokot Herbeestfontein mellett megverték és 500 angolt elfogtak.

Regénycsarnok.

Maklaren Dávid kalandjai.

— Angol regény. — (2)

— Hallottad-e hírét a Maklaren-háznak? kérdém. Ép oly megütődve nezett reám mint a többin.

— Hát miért?

— Nagy háza van-e? folytatam.

— Az ám, felette jó, nagy, vörös téglapüleet.

— Osz? sokan laknak-e benne?

— Sokan?! — kiáltott — Tán tréfálsz? Ninesenek ott sokan.

— De Maklaren Gregor csak ott lakik?

— Persze, hisz övé a ház. De hát mit akarsz vele?

— Szeretném, ha magamöllé fogadna, világosítottam föl.

— Micsoda? Meg vagy-e boldulva, vagy mi? s ezzel ott hagyott a faképnél.

Egy másik szembe jövő, akit megállítottam, hogy milyen ember a bátyám? „Nem ember az!” felelettel odább állott.

Miféle ház lehet az, gondolám, hogy mindenkit csodálatba ejt, ha róla tudakozódnak, és miféle házi ur, a kinek rossz hírét az országuton szeltében beszélék? Kedvem lett volna megtérni pusztá otthonom felé, de ha már bele kezdtem gyávaságnak tartottam volna visszafordulni. Már sötétedni kezdett, a midőn egy dombon fölfelé menet egy termetes, barna paraszt asszony jött felém. Szokásos kérdésemre megfordult, velem jött a domb tetőig s ott egy sötétlő épület-tömegre mutatott, mely elhagyottan állott egy füvel benőtt pusztá udvaron. A vidék erdő borította nyájas hegyekkel volt körülvéve, melyen a magános ház úgy állott mint valami ijesztő rom. Ut nem vezetett hozzá, kéményeiből füst nem szállott föl. Szívem elszorult, a a midőn vezetöm, reá mutatva mondá: „Amott van!” A néember arcza vészes haraggal tölt el, a a midőn kiáltotta: „Az a Maklaren ház! Vérrel épült, vér miatt maradt félbeszerbe, vérnek kell lerontania! Nézz ide! — rikácsolta — „A földre köpök, eltaposom! Átkozott legyen a ház és a gazdája is. Eredj mond meg neki!” Az asszony szemei vészesen csillogtak, hangja reszketett a dühtől, sarkon fordult s elment. En meg rémülten állottam ott, s a hajam szála is égnek meredt, mert abban az időben még mindenki hitt a boszorkányokban, s hitte, hogy az átoknak foganatja van.

Gondolkozva ültem egy darabig az utszélen a füben, majd erős elhatározással a ház felé indultam. Közelében észrevettem, hogy egyik kéményből egy vékonyka füstszalag száll az ég felé, a mi egy kissé fölbátorított, gondolván, hogy ott tűz van, tehát embernek is kell lennie. Egy keskeny ösvény vezetett a füvel benőtt udvaron a házhoz. Az udvarba egy tetőtlen kőkapu vezetett, melyen látszott, hogy főbejáratnak szánták, de sohasem készült el.

(Folytatása következik.)

Felelős szerkesztő: **Sebő József.**
Kiadja: a „Gutenberg” nyomda.

Férfi-, fiu- és gyermek-
ruha telepe
tisztelettel ajánlja
elösmert legjobb minőségű áruit.

NEUMANN M.

2-5

Nagy választék

Bel- és külföldi gyapju-szövetekből.

Mérték szerinti megrendelések saját műhelyemben kifogástalan kivitelben készíttetnek.

Hirschfeld Sándor

fűszer, csemege és déligyümölcs kereskedése
Kolozsvár, Mátyás király-tér 16 sz.

Ajánlja a n. érd. közönségnek
egészen ujonnan átalakított üzletét.

Állandó és nagy raktár mindenféle
fűszeráru és csemegékből, asztali és
csemege borokból, ugyiszintén a legjobb
belföldi és francia pezsgő borokból.

Nagy raktár a Dréher-féle palack-
sörökből.

Kugler H. budapesti es. és kir. ud-
vari ezukrász gyártmányainak kizárólagos
raktára,

Távbeszélő állomás 53. szám.

BURGER FRIGYES

DROGUERIA—PARFUMERIA.

Az Arany kereszthez.

KOLOZVÁR,

Főtér, a nagy-tőzsde mellett.

Gyógyárak, kötszerek, betegápoláshoz
szükséges mindennemű kellékek, il-
latszerek, pipere-czikkék dus raktára.

Keresek azonnali átvételre

egy jóforgalmu
szatócsüzletet italméréssel.

Czim megtudható e lap ki-
adóhivatalában.

Hirdetéseket

olcsó árban vállal

A „KOLOZSVÁRI UJSÁG”

kiadóhivatala,

Deák Ferencz-utca 18. szám és
a „Glóbus” hirlapirodában
Mátyás király-tér 20. szám.

Többszörös hirdetésnél
nagy árkedvezmény.

„GUTENBERG” NYOMDA

KOLOZSVÁR, DEÁK FERENCZ-UTCZA 18. SZÁM.

Telefon szám: 261.

Ajánlja ujonnan berendezett kő- és könyvnyomdáját.

RENDELÉS SZERINT KÉSZIT:

névjegyet, levélpapirozt, borítékot, árjegyzéket, körlevele-
ket és bárminemű nyomtatványt a legjutányosabb áron.

Elvállal ujságok, folyóiratok, alkalmi iratok, könyvek és nagyobb
nyomdai munkáknak legmodernebb betűkkel, izléses kivitelben, csakis
elsősorú szakemberek által leendő elkészítését.

Pontos és gyors munkáért felelősséget
vállal.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt jutá-
nyosan és kifogástalanul intéztetnek el.

Nagyobb megrendeléseknél nagy árkedvezmény.

A nagyérdemű közönség szives támogatását kéri

tisztelettel

„Gutenberg” nyomda.

A központi szállítóhivatal

ajánlja

butorszállító kocsijait
költözködésekre.

Az „Erdélyrészi Magyar Jelzáloghitelbank Részvénytársaság”
üzleti helyiségeit

az Egyetem-utca 1 sz. a. takarékpénztári épü-
letből,

az **Unió és Rózsa-utca sarkán** (Rózsa-
utca 1. sz.) alatt levő

saját házának I. emeletére

helyezte át.

Egyben a t. közönség szives tudomására
hozzuk, hogy intézetünk üzletköre egy

kézi zálogosztály (zálogház)

fölállításával bővített ki, mely működését,
kormányhatósági engedély alatt, f. évi május
2-ik napján az intézet épületében, a 40 év óta
fenállott kolozsvári Zálogkölcson intézet
volt helyiségében (bejárat az Unió-utczában)
megkezdte és úgy arany- ezüst- és ékszer
tárgyakra, mint értékpapirokra és egyéb
ingóságokra a legmagasabb értékig, és a
legelőnyösebb föittelek mellett kézi zálog-
kölcsonöket nyujt.

Kolozsvárt, 1901. május 1-én.

Az „Erdélyrészi Magyar Jelzáloghitelbank
Részvénytársaság” igazgatósága.